देवा यत् भद्रं कल्याणमवित्त पालयित तत् विद्यं सर्व भद्रमस्माकमस्विति शे-षः । किं च मुवीराः कल्याणपुत्राः सत्तो वयं विद्ये यद्गे वृहत् महत् वदेम दी-यतां भुज्यतामित्यादि उच्चार्यम ॥ ग्रय चतस्रः कण्डिकाः प्रतीकोक्ताः य इमा वि-या भुवनानि जुद्धत् [१७.१७.] विश्वकमा विमनाः [१७.६६.] यो नः पिता [१७. १७.] ग्रव्यतोश्वस्य नो देहि [११.६३.] इति । ता ब्रह्मयद्गेशध्येयाः ॥५६॥ श्रीमन्मर्कीधरकृते वेददीपे मनोहरे । चतुस्त्रिंशोश्यमध्यायो ब्रह्मयद्गार्थको श्रामत् ॥३४॥

ग्रय काएवशाखायां पाठविशेषः ।

I. ॥ १ (18.) ॥१॥ ७॥१॥ ८॥१॥ १०-१४ [इली॰] - १५ [इली॰ - वेलर्छवे] - २० [म्रपील्छे] - २३ [गर्इष्टी] - २६ [मुमृलीकः] - ३१ ॥४- २५॥॥

II. ॥ ३२ ॥ २६॥ ३३ ॥ २०॥ ३५ ॥ २८॥ ४१ ॥ २१॥ ४२ [भ्यानल्]
- ५८ ॥ ३०-४६॥ ॥ अनुवाकयोः षद्भवारिंशत् ॥ ॥
रित काण्वीयायां वातसनेयसंहितायां त्रयितंशोऽध्यायः ॥ ३३॥ ॥
1. a. अप्रितो येलु पणयोऽसुम्ना देवपोयवंः । अस्य लोकः सुतावंतः ॥
b. खुभिरहींभिर्तुभिर्व्यक्तं यमो देदाव्यवसानंमस्मै ॥ १॥

त्रयस्त्रिंशिऽध्ययि सर्वमेधसम्बन्धिनः कियतो मल्लानुक्ता प्र वायुमहेत्यारभ्य [३३- ५५.] ग्रनारभ्याधीतान्मल्लानुक्ता (1.) चतुस्त्रिंशिऽध्ययि तानेव समाप्येदानीं पञ्च- त्रिंशिऽध्ययि पितृमेधसम्बन्धिनो मल्ला उच्यत्ते स च पितृमेधो मृतस्य वर्षास्मरणी भवति वर्षस्मृतौ तु विषमवर्षेषु भवति एकतार्कनक्ते चित्रादौ दर्शे वा ग्रीष्मे शरिद माघे भवति ॥ पितृमेधं करिष्यता द्विजेन कुम्भेऽस्थिसंचयः कार्यः । मृतस्य च यावलोऽमात्यपुत्रपौत्रास्तावलः कुम्भाः कर्मदिने ग्रानेयाः कुम्भेभ्योऽधिकानि ह्लाणि च । ततोऽर्णये कुम्भे कृतमस्थिसंचयनं ग्रामसमीपे समानीय शय्यायां कुम्भं संस्थाप्याहतवस्त्रिकदेशेन संवेष्य लोह्मयवादित्रेषु वाग्यमानेषु वीणायां च